

H
R
I
S
T
O
S

A
Î
N
V
I
A
T

Tribuna

COTIDIAN INDEPENDENT DIN JUDEȚUL SIBIU

Anul CVI,

nr. 96

Marți,

17 aprilie

1990

4 pagini

50 bani

„Veniți să luați lumină!“ ...

Mii și mii de sibieni s-au revărsat șuvoi spre și pe străzile care duc la sfintele lăcașuri de cult din municipiu, duminică spre dimineață. Ajuns pe str. Mitropoliei — cum s-a numit multă vreme actuala „1 Mai“ — m-a încercat, la capătul itinerarului parcurs de acasă, tentația unei comparații cu nopțile Învierii din alți ani din trecuții ani... Și atunci ca și acum dominantă era tinerețea participanților... Mi-aduc bine aminte liniștea de mormint și senzația acută că fiecare om, tânăr sau vîrstnic, se strecura, se tulpa prin umbrele zidurilor cu zeci de ochi... Acum, tinerii se apropie în grupuriacompaniate de nelipsita vîrstel nonșalanță și chiar... gălăgie, cu neteamă afixată, parcă ostentativ. Grupuri-grupuri, întîlnindu-se, se salută cu voce plină, întîmpinarea Învierii Domnului este vizată, este așteptată cu deplinătatea bucuriei necenzurate, așa cum își simt acum viața cotidiană și neînfrîntă speranță pentru mine... Este ora 3 și strada pe care veghează cu măiestruzi-tatea-i arhitectonică Catedrala Ortodoxă Română este înțesată de lume. Trotuarele sînt arhipline, iar pe carosabil se mai strecoară cite un taxi ferind grupurile care mai vin, tot vin... Se deschide poarta dinspre stradă și curtea întregă, jur-împrejurul bisericii se umple de suflete bucuroase să se împărtășească de Vestea cea Mare. Se pătrunde în Catedrală, pronaosul acesteia se umple în citeva minute. Se scot cu mare greutate, printre lumea prezentă, praporii înfățișîndu-l pe Hristos triumfător asupra Morții. Are loc ceremonialul care precede sfînta slujbă a Învierii: „Deschideți voi por-

tile, că vine Împăratul Măririi“. Dumea s-a asigurat cu luminări și după chemarea „Veniți de luați lumină!“ cîntată repetat se aprind luminările vestitoare de împărtășirea de obște a Marii Vestii: „Hristos a înviat din morți / Cu moartea pe moarte călcînd / și celor din morminte / Viață dăruindu-le“. La geamurile de sus ale Mitropoliei și ale Institutului Teologic Universitar Ortodox un tînăr teolog aprinde cite două-trei luminări, a căror lumină veghează, îngemănată cu luminile din mîinile și din sufletele mulțimii, desfășurările rituale, marea serbare a momentului, petrecută, acum, în deplină libertate. Apoi, lumea afluează spre mesele din jurul Catedralei pentru a li se umple paharele cu Sfintele Paști. Semnele bucuriei sînt pretutinderi atotputernice, omniprezente. Mergînd spre casă, în mijlocul și printre grupurile de credincioși mi vin subit în minte cuvintele Pr. Ioan Săuca din „Telegraful Român“ nr. 15—16 1990: „Natura păcătoasă a ipocriziei, duplicității, a parvenirii cu orice preț și, în general, a decăderii morale, care s-a suprapus pe ființa multora dintre noi, în ultimii 45 de ani, trebuie răstignită și anihilată“. Vom urma, oare cu toții acest îndemn? Da, trebuie, căci, sînt sigur, fiecareia ne răsună în memorie, ca un memento, aceste versuri ale lui Ralph Cheyney: „Sunt obosit de cercuri / care mă împiedică, mă-nlînjulesc / ... / Și care nu duc nicăieri / Sunt înșelat de liniile drepte / Cu toate că alcătuiesc o cruce“.

Să ne pătrundem de înțelesul acestei înșelări, ne îndeamnă trecutul, prezentul, Istoria.
Victor DOMȘA

„VIVIT“! — El trăiește!

Cine intră în Catedrala Evanghelică din Sibiu, monument istoric datînd din secolul al XV-lea, care domină silueta orașului nostru, poate să privească pe zidul din partea stîngă, în spre nord al altareului o frescă monumentală. După inscripția păstrată, acest tablou de mare amploare datează din anul 1426, pictat de meșterul Johannes de Rosenaw în stilul goticului tîrziu. În centrul frescei este redată scena dramatică a răstignirii lui Hristos, crucea, de care este agățat corpul chinuit al Mîntuitorului este înconjurată de o mulțime de oameni, femei dezolate plîngînd, iudei și arhieriei răzvrătiți și plini de ură și ostași romani care par nepăsători. Corpul însingurat străpuns de cuie, capul rănit îngrozitor de coroana de spini, pieptul deschis în mod crud de o suliță — totul reprezintă chipul unui martir torturat, un chip al morții.

Dar această scenă centrală este înconjurată de alte imagini: în partea de jos îl privim pe cel care a fost răstignit intrînd într-o închisoare și arătînd rănile din palmele sale și de pe coasta lui celor închiși. Scena simbolizează faptul, că moartea lui Iisus n-a fost nu-

mai sfîrșitul tragic al unui martir, ci a avut o însemnătate cosmică. Chiar și cei morți, care se află în închisoarea iadului sînt chemați de evanghelia mîntuitoare a lui Hristos, care prin moartea sa a învins moartea.

Iar deasupra scenei răstignirii se găsește tabloul înălțării Domnului. Lui i-a fost dată toată puterea în cer și pe pămînt. Răstignirea nu reprezintă un sfîrșit. Cel care a murit pe cruce trăiește în vezi, fiindcă a înviat din morți și a învins moartea.

Fresca din biserica evanghelică din vechiul nostru oraș reprezintă o mărturie despre credința înaintașilor noștri. Această mărturie este însă de o actualitate imensă. Și generația actuală este chemată să-l recunoască pe Dumnezeu, să se închine în fața Mîntuitorului și să-l urmeze într-o viață de ascultare și iubire. Credința creștină este o chemare perpetuă la umanism, la o morală ridicată, la învingerea egoismului îngust, la deschiderea largă față de semenii oricărei apartenențe etnice

(continuare în pag. a II-a)

Prof. Dr. Hermann PITTERS
Prorectorul Institutului Teologic Protestant

Sărbătoarea Învierii Domnului nostru Iisus Cristos — 1990

„Domnul a înviat cu adevărat! Aleluia!“ Aceste cuvinte sînt temelia și baza credinței noastre creștine.

Apostolul Petru ne spune în lectura de astăzi a liturghiei romano-catolice din Faptele apostolilor cu toată siguranța și convingerea celui care a fost martor ocular: „Voi știți ceea ce s-a întimplat în toată Iudeea, că Dumnezeu l-a înviat a treia zi pe Iisus și a făcut să fie văzut de noi, cari am mîncat și am băut cu el, după ce a înviat din morți“. În Sfînta Scriptură a Vechiului Testament găsim aceste cuvinte: „Dragostea este mai puternică decît moartea“. Acest adevăr ne poate fi de ajutor, pentru a găsi o cale spre înțelegerea Învierii lui Iisus. Dragostea dumnezeiască, care l-a îndemnat pe Fiul lui Dumnezeu să coboare printre noi, să devină unul dintre noi, dragostea care l-a dus pe lemnul crucii pentru jertfa supremă, această dragoste a fost mai puternică decît moartea, nu a putut fi nimicîită de moarte, dragostea lui Dumnezeu, care este mai puternică decît moartea, a învins moartea.

Poate că ne întrebăm în ce fel învierea lui Iisus ne conduce la propria noastră înviere? Cum putem noi par-

ticipa la viața veșnică, la nemurirea lui Cristos? Dorința adîncă a omului a fost mereu de a dăinuși și după moarte, de a trăi veșnic. Omul încearcă pe două căi să atingă acest țel, prima cale este străvechea dorință a omului de a se perpetua în urmașii lui, în copiii lui, de a trăi mai departe prin copiii săi. A doua cale este de a-și făuri o faimă, un renume, care rămîne și după moartea aceluia care a făcut în viață fapte mari. Cu toții am fost martori în ultimii ani la ce formă grotescă și macabră poate îmbrăca dorința de a rămîne veșnic în memoria oamenilor. Singura cale de a putea participa la nemurire este de a se uni, de a se lega de o ființă vie, care are plînatatea vieții, care este mai puternică decît moartea, care poate și care vrea să ne dăruiască și nouă propria ei nemurire. Cu multă bucurie sufletească putem spune că nouă ni se oferă această cale spre înviere și spre viața veșnică. Mîntuitorul nostru Iisus Cristos, ne cheamă și ne îndeamnă: „Dacă rămîneți uniți cu mine, ca mlădițele de viață de vie, atunci veți avea prin mine viață veșnică. Dacă mînceți din pîinea, pe care eu v-o dau, atunci veți trăi veșnic“.

Otto NUTZ,
prelat papal — paroh romano-catolic

ZIUA ÎNVIERII — ZIUA BUCURIEI

— Pastorală — de Sf. Paști, 1990 (text prescurtat)

Iubiți credincioși,

Din cea mai veche tradiție creștină răsăriteană ni s-a transmis, din generație în generație, cîntarea: „Hristos a înviat din morți cu moartea pe moarte călcînd și celor din morminte viață dăruindu-le“. Am cîntat-o toți în această Zi a Învierii, cu bucuria inimii și a minții, și o vom cînta cu mereu sporită bucurie pînă la Înălțare, și ne vom saluta în toată această vreme, vestindu-ne unii altora că HRISTOS A ÎNVIAT! Prin aceste cuvinte ne mărturisim credința că Mîntuitorul, după ce a fost răstignit, a murit și a fost îngropat, a treia zi a înviat. Sfîntul Pavel și toți evangheliștii ne dau mărturie clară că după înviere Mîntuitorul s-a arătat mironosiștelor, „apoi lui Chefa, apoi celor doisprezece; după aceea s-a arătat deodată la mai bine de o sută de frați“ și, ca să-și incre-

dințe ascultătorii și pe noi, că mărturia Sa era adevărată și verificabilă, adăuga: „dintre care cei mai mulți trăiesc pînă acum“, deci acești frați puteau fi întrebați, puteau adeveri oricui că L-au văzut înviat (I Cor. 15, 4—6).

Apoi, pe drumul Damascului, mergînd Sfîntul Pavel sub numele său vechi, de Saul, să-i prigonească pe creștini, să-i întemnițeze și să le facă tot răul, căci nu credea în Înviere, Iisus I s-a arătat și lui, a stat de vorbă cu el și așa, din cel mai mare prigonitor, Saul a devenit Sfîntul Pavel, apostolul neamurilor, martor al Învierii, ziditor al creștinismului în lumea păgînă de atunci, lume pe care creștinismul a transformat-o din temelii.

Atît de mult a transformat-o încît, o dată cu creștinismul, începe în istoria omenirii o eră nouă, era creștină. Anii încep să se nume-

re de la nașterea lui Hristos.

Credința în Hristos ca Fiul al lui Dumnezeu s-a întemeiat pe învățăturile Sale, căci chiar dușmanii Săi au recunoscut că: „Niciodată n-a grăit un om așa, ca omul Acesta“ (Ioan 8, 46).

...Cît de emoționant, simplu și convingător, răspund Sfîntii Petru și Ioan căpeteniilor sinagogii care le porunceau să nu mai vorbească de Iisus și de Învierea Sa. Ei zic: „Nu putem să nu grăim cele ce am văzut și am auzit“ (F. Ap. IV, 20). Ei, fricoși din timpul Patimilor, acum vorbeau în limbi înțe-

(continuare în pag. a II-a)

Al vostru al tuturor, de tot binele voitor și pururea rugător către Dumnezeu pentru toți,

† ANTONIE
Mitropolitul Ardealului,
Crișanei și Maramureșului

Ziua învierii — Ziua bucuriei

(urmăre din pag. 1)

... că sintem nemuritori, că viața de aici are rostul de a fi trăită frumos, în iubire și înțelegere, deoarece toți sintem fiii lui Dumnezeu și frați între noi. Sintem creația Sa cea mai iubită, pentru că totul, cerul, și stelele, și pământul cu toate frumusețile și darurile lor, pentru om au fost create, „spre desfătarea noastră”, cum spun textele bisericesti.

... Învierea Domnului a schimbat radical concepția despre lume și viață a omenirii. Viața a căpătat sens înalt și, fiind veșnică, impune răspundere pentru felul cum e trăită pe pământ. Nu mai poți trăi la întâmplare, când știi că ești nemuritor. Nimic nu-ți mai este indiferent, când știi că trăiești sub ochiul lui Dumnezeu. Învierea Domnului e temelia moralei, a faptei bune. Și viața, și moartea au căpătat înțelesuri noi, pline de rosturi care, fără Învierea Domnului, ar fi rămas ascunse omenirii și ar fi domnit ea și până atunci, în lume, neștiința și întunericul.

... Precum atunci s-a întilnit, în dimineața Învierii, cu femeile purtătoare de mir și cu ucenicii, astăzi când îi sărbătorim Învierea se întilnește cu fiecare din noi, și tuturor ne adresează cuvântul: „Bucurați-vă!” (Matei XXVIII, 9). Ziua Învierii e ziua bucuriei. Să ne deschidem inimile ca să pătrundă în ele această bucurie și să rămână purura în noi.

„Iubiții mei fii suflați”, Ziua Învierii e ziua bucuriei depline. Această bucurie o cîntăm și ne-o reamintim în toate cîntările: „Ziua Învierii, să ne bucurăm po-poare” și „unul pe altul să ne îmbrățișăm”. Sfînta noastră Biserică ne îndeamnă cu acest prilej ca, dacă au existat între noi unele neînțelegeri și greșeli, să ne reconciliem unii cu alții și „să iertăm toate pentru Înviere”. Adevărul Învierii e atît de mare, atît de coplesitor, încît nimic nu poate fi mai important, decît faptul că Hristos a înviat. În lumina Învierii Lui să redevenim alți oameni, să ne înnoim simțirile, să ne primenim gîndirea, să uităm tot rîul pe care ni l-au făcut alții nouă, sau dacă noi am alunecat în astfel de fapte, să ne pară rău și să reinstaurăm între noi iubirea. Căci a înviat Domnul iubiții, acela care ne-a învățat

... leze de toate națiunile adunate în Ierusalim, și „grăiau cu îndrăzneală” (F. Ap. 4, 31). Acum nu se mai temeau de nimic și de nimeni. Spuneau și propovăduiau adevărul pe care îl văzuseră: pe Hristos cel înviat.

Iubiți frați și surori în Domnul,

De ce e importantă pentru noi Învierea Domnului?

E importantă pentru că, dacă Hristos a înviat, și noi vom învia. Dacă Hristos a înviat, moartea nu mai este moarte, adică nu este dispariție definitivă, ci e doar o trecere din viața aceasta în altă viață, cu durată eternă.

Învierea Domnului aduce omenirii, doritoare din totdeauna de a cunoaște rostul vieții și taina morții, dezlegarea care le luminează pe amîndouă.

Învierea Domnului ne arată

Învierea Domnului Iisus Hristos

Ziua învierii lui Hristos este cea mai glorioasă zi din viața Bisericii și a Creștinătății. Ziua învierii mai poartă și numită și ziua victoriei. Mulți au crezut că Iisus e învins prin moarte. Fariseii și cărturarii au crezut că au scăpat de El. Ucenicii s-au împrăștiat fiecare la ale lui cu inimile pline de înfrîstare și toate nădejdi spulberate. Satan triumfă, victoria pe care a pierdut-o în pustiu, la ispitire, părea că a cîștigat-o acum. Toți au uitat cuvintele Domnului Iisus. „Eu sint învierea și viața”. Ev. Ioan 11, 25.

Moartea a fost învinsă în ziua întâia a săptămîinii. Victoria lui Hristos înseamnă și victoria creștinilor. Ei nu mai sint ai nimănu, ci au în fruntea lor pe Fiul lui Dumnezeu înviat dintre cei morți și viu în veșii vecilor.

Ziua învierii este și ziua vieții.

Viața e mai tare ca moartea. Nu moartea are ultimul cuvînt, ci Iisus. Aceasta a demonstrat-o în ziua Învierii. Iisus este viața și viața a învins moartea. Viața va domni în univers. Învierea demonstrează faptul că viața nu poate fi nimicită. Pierderea trupului în mod temporar nu echivalează cu pierderea vieții. Viața locuiește în trup doar limitat. Ea e manifestabilă în sufletul fără trup și în duh. Trupul nu este esențial vieții decît pe pământ; dar viața ființei noastre e adaptabilă și pentru cer. Nouțatea învierii aduce speranța primirii unui trup care să nu moară, deci nesupus morții (II Corinteni 12, 3-4). Această zi e ziua cînd viața a biruit moartea și mormîntul. Un mahomedan a spus într-o zi unui misionar creștin: „Noi avem o dovadă în religia

noastră pe care voi nu o aveți. Cînd mergem în Arabia noi putem să vizităm mormîntul profetului (Mahomed) al nostru astfel că avem dovadă că el a trăit. Cînd voi mergeți la Ierusalim nu puteți să fiți siguri de locul unde a fost înmormîntat Iisus. Voi nu aveți un mormînt al lui Iisus după cum noi avem mormîntul lui Mahomed”.

„Tu ai toată dreptatea” a spus misionarul. Noi nu avem un mormînt în religia noastră. Pentru că întemeietorul ei nu este unul mort, ci unul care a biruit moartea și este viu în veșii vecilor”.

Ucenicii Domnului Iisus Hristos au fost zdrocnați de suferințele și moartea Domnului. Cînd El se afla în mormînt cauza lor părea cu totul pierdută, dar după ce El s-a arătat întil la unii apoi la alții ei au fost cuprinși de spaimă și de entuziasmul fericirii.

A fost o schimbare de la întuneric la lumina soarelui, de la frică la speranță, de la tristețe la o bucurie fără margini.

Acei care s-au bucurat în tăia oară de învierea glorioasă a lui Iisus au intrat de mult în odihna lor, dar au venit alții după ei pentru care învierea lui Iisus a fost o bucurie tot atît de mare și de reală cum a fost pentru femeile care s-au dus primele la mormîntul gol. Pentru noi, cei din timpurile de acum, după 19 veacuri de la învierea Fiului lui Dumnezeu, acest eveniment este și o zi de o puternică încurajare la o credință triumfătoare și o mîngiere în suferință și în moarte, așa cum a fost și pentru urmașii lui Hristos.

... Această dovadă în religia noastră pe care voi nu o aveți. Cînd mergem în Arabia noi putem să vizităm mormîntul profetului (Mahomed) al nostru astfel că avem dovadă că el a trăit. Cînd voi mergeți la Ierusalim nu puteți să fiți siguri de locul unde a fost înmormîntat Iisus. Voi nu aveți un mormînt al lui Iisus după cum noi avem mormîntul lui Mahomed”.

C. MORARIU
Cultul Creștin după Evanghelie

BUCURIA ÎNVIERII

Bucuria învierii este bucuria unei mari promisuni! Apostolii au început activitatea lor avînd o convingere puternică, care a fost deasupra tuturor convingerilor și anume, că adevărul creștinătății depinde în mod principal de învierea Domnului Iisus din morți. Ucenicii nu au încetat niciodată să dovedească învierea lui Hristos. Învierea Lui a fost întotdeauna dincolo de orice îndoială care trebuia dovedită.

... Dacă pînă acum șopteam cu o oarecare teamă în dimineața învierii „Hristos a înviat”, acum putem să ne salutăm cu voce tare și să răspundem cu aceeași certitudine: „Adevărat că a înviat”.

Bucuria învierii este bucuria unei mari mîngieri! Ucenicii Domnului au fost zbuciumați de moartea și suferințele Domnului Iisus. Cînd El se afla în mormînt, cauza lor părea cu totul pierdută. Dar după ziua Învierii Sale, în viața lor s-a produs o schimbare totală; din întuneric la lumina Soarelui, din starea de frică în care erau au devenit plini de curaj; a fost o schimbare pe

care numai învierea lui Hristos a putut-o face. Trecînd peste cele aproape douăzeci de veacuri, învierea Domnului aduce aceeași mîngiere în inimile tuturor celor care prin credință se apropie de El, ori cît de împovărați ar fi. Pentru că El trăiește vom trăi și noi. El ne-a făgăduit că se duce să ne pregătească un loc, ca acolo unde este El să fim și noi împreună cu El. Ev. Ioan 14: 2-3. Această promisiune poate șterge orice lacrimă din ochii celor îndoliați, care-și plîng morții pe ale căror morminte încă nu s-au ofilit coroanele; eroii noștri dragi.

Cea mai mare biruință este biruința vieții asupra morții. Sfîntul Apostol Pavel spunea: „Unde îți este biruința morții? Unde îți este boldul morții? Boldul morții este păcatul și puterea păcatului este Legea. Dar, mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne dă biruința prin Domnul nostru IISUS HRISTOS” I Corinteni 15: 55-57.

Fie ca învierea Domnului Iisus să se facă resimțită și în învierea noastră la o viață nouă, într-o lume nouă, în care iubirea să fie la loc de cinste în relațiile dintre noi. Dacă într-adevăr dorim o societate nouă să nu uităm că este o singură cale prin care se poate realiza această dorință: „Dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă, cele vechi s-au dus; iată că toate lucrurile sint noi”. II Corinteni 5: 17.

Să ne plecăm cu toții înaintea Creatorului, cerînd cu reverență în rugăciune să se indure de noi, de întreg neamul nostru român, de toți cei ce locuiesc pe acest pămînt strămoșesc, și să reverse peste noi din Harul lui binecuvîntat prin Hristos, Biruitorul morții. **Pastor Benjamin POPLĂCEAN,** Biserica Creștină Baptistă Sibiu

"VIVIT!" — EL TRĂIEȘTE!

(urmăre din pag. 1)

sau culturale. Omenirea, care-și caută drumul ei dintr-un trecut spinos și plin de asupri singeroase într-un viitor mai bun are nevoie de idealuri curate, de o orientare spre bine, spre înțelegere și toleranță. Și noi, poporul român și etniile minoritare, care împreună am suferit multe greutăți în acest veac, dorim să ne îndreptăm spre o viață nouă plină de încredere și de respect reciproc în spiritul unei frății întemeiate pe idealurile evangheliei și ale credinței comune în forțele min-

luitoare, care-și au rădăcina în învierea Domnului.

Reformatorul Martin Luther a însoțit pe pecetea lui, care reprezintă figura unei inimi marcate de o cruce și înconjurată de o rază în cadrul unei coroane de spini, cinci litere separate: V.I.V.I.T. Citește în ordinea convenită, aceste litere redau cuvîntul „vivit” — el trăiește. El trăiește! Hristos a înviat! Aceasta este baza vieții creștine, baza speranței noastre într-un viitor mai bun și mai curat. În această credință și cu această speranță sărbătorim marele praznic al învierii Domnului.

Hristos, Paștele nostru, a fost jertfit (1 Cor. 5, 7)

Jertfa Supremă adusă de Dumnezeu pe crucea de pe Golgota, prin moartea Fiului Său și minunea învierii lui Iisus, constituie chintesența Planului de Mîntuire, care a fost alcătuit în sfatul Sfîntei Treimi încă înainte de întemeierea lumii noastre.

Majoritatea covârșitoare a creștinilor s-a obișnuit cu faptul de a pune centrul de greutate cu ocazia sărbătoririi Paștelor, pe înviere. În acest fel — conștient sau mai puțin conștient — toate cite s-au petrecut înainte de înviere, sint lăsate pe un plan secundar, dacă nu chiar neglijate. Este adevărat că învierea este încoronarea — prin triumful ei — a evenimentelor tragice petrecute pe Golgota. Dar minunea învierii scoasă din contextul evenimentelor ce au precedat-o, rămîne o simplă minune, una dintre altele asemenea ei.

Majoritatea covârșitoare a creștinilor s-a obișnuit cu faptul de a pune centrul de greutate cu ocazia sărbătoririi Paștelor, pe înviere. În acest fel — conștient sau mai puțin conștient — toate cite s-au petrecut înainte de înviere, sint lăsate pe un plan secundar, dacă nu chiar neglijate. Este adevărat că învierea este încoronarea — prin triumful ei — a evenimentelor tragice petrecute pe Golgota. Dar minunea învierii scoasă din contextul evenimentelor ce au precedat-o, rămîne o simplă minune, una dintre altele asemenea ei.

Astfel că, nu putem aborda și înțelegem faptul învierii, dacă mai înainte nu vom cunoaște — cel puțin parțial — din luptele teribile pe care le-a avut Iisus cu forțele întunericului în zilele anterioare morții Sale.

Deci să urmărim împreună cele petrecute cu Iisus, începînd de joi seara cînd Iisus și ucenicii au stat la masa ultimului paște vechi-testamental. Pe masa din fața lor erau pregătite mielele pascal, pînă de pascală, vinul pascal și salata din verdeturi amare. Cu această ocazie învățătorul a declarat: „Am dorit mult să mănîc Paștele acesta cu voi înainte de patima mea...” (Luca 22, 15).

GHETSIMANI. Iisus parcurge încet acest drum și devine din ce în ce mai tăcut. O povară neînțeleasă de nimeni apăsa pe sufletul lui. Inima Lui nu a fost nicio-

dată mai plină de întristare ca în noaptea aceea. Era noaptea ultimei agonii. Nici unul din ucenici nu înțelegea și nici nu îndrăznea să-L întrebe ceva, despre schimbarea petrecută cu El.

Asupra Lui avea să fie așezată toată vinovăția neamului omenesc. El știa foarte bine cît de neplăcut îi este lui Dumnezeu păcatul, și acum simțea că se identificîndu-se cu păcătosul, între El și Tatăl s-a deschis o prăpastie atît de largă, de adîncă și întunecoasă, încît Sufletul Său S-a înfiorat în fața ei.

Suferința Mîntuitorului era tot mai mare, încît sudoarea Lui se transformase în picături mari de sînge. Oponenții lui Hristos, Diavolul, a venit de data aceasta cu toate forțele întunericului pentru lupta din urmă, cu gînd să-L zdrobească. Înțeleștarea dintre forțele răului și Iisus era inspăimîntătoare; era atît de crîncenă cît vinovăția de mii de ani a neamului omenesc. Iisus înfrunta singur dușmanul. Trebuia să bea pînă la fund paharul, pe care noi l-am umplut cu drojdia păcatelor noastre. De trei ori natura Sa omenească S-a dat înapoi de la Sacrificiul Cel Mare dar tot de atîtea ori S-a rugat: „Totuși nu cum voiesc Eu, ci cum voești Tu.”

Deci să urmărim împreună cele petrecute cu Iisus, începînd de joi seara cînd Iisus și ucenicii au stat la masa ultimului paște vechi-testamental. Pe masa din fața lor erau pregătite mielele pascal, pînă de pascală, vinul pascal și salata din verdeturi amare. Cu această ocazie învățătorul a declarat: „Am dorit mult să mănîc Paștele acesta cu voi înainte de patima mea...” (Luca 22, 15).

GOLGOTA. O mulțime nenumerată din toate straturile

le sociale curgea spre locul răstîgnirii. Pe umerii goi, rîniți și sîngerîzi, Iisus purta o cruce grea, care nu era a Lui, ci pregătită pentru altcineva, care o merita. Acesta era Baraba, reprezentantul păcătoșilor. Ajunși la locul de execuție condamnații au fost legați de instrumentele de tortură. În palmele și picioarele lui Iisus au fost bătute piroane, de care atârna trupul Lui.

ÎNVIEREA. Niciodată mai înainte Iisus nu a atras atenția mulțimii ca atunci cînd S-a aflat în mormînt. Numele Lui a fost luat pe buzele a mii de oameni.

Dacă munți peste munți ar fi fost îngrămădiți deasupra mormîntului, nu ar fi fost în stare să-L împiedice de a veni afară.

Zorile primei zile a săptămîinii încă nu s-au revărsat. Dar iată că un cutremur mare de pămînt anunță coborîrea unui înger din cer. Înfașșura lui era ca fulgerul și îmbrăcămintea albă ca zăpada. Îngroziți, ostașii au căzut cu fețele la pămînt. Privește uimiți rostogolirea pietreci și aud pe înger strigînd: „Fiul lui Dumnezeu, vino afară. Tatăl Tău Te cheamă”. Iisus iese biruitor din mormînt rostind cuvintele: „Eu sint învierea și viața”.

Iisus trăiește, și pentru că El trăiește vom trăi și noi.

Să rugăm pe Bunul Dumnezeu ca acest Mîntuitor viu să ia ființă în inimile noastre, și să putem prin cuvintele noastre și mai ales prin viață, să declarăm cu toată convingerea: „HRISTOS A ÎNVIAT”.

Basiliu PĂCĂRARIU, pastorul Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea Sibiu

„Programul partidului nostru are ca izvor realitatea românească!“ (II)

● interviu cu d-l Marius Cărciumaru, președintele Partidului Socialist Democrat Român ●

— Să continuăm, d-le președinte, prezentarea programului economic al P.S.D.R.

— Formele sînt multiple în direcția privatizării. Dar în același timp, milităm pentru menținerea proprietății de stat în principalele industrii: minieră, energetică, siderurgică. Nimeni nu are la noi în țară, la ora actuală, capitalul necesar pe care să-l investească pentru reînnoirea, modernizarea tehnologiilor acestor sectoare, în afara statului, care trebuie să se concentreze asupra principalelor sectoare.

— O altă problemă care ne frământă mult este cea a agriculturii, asigurarea pînii noastre cea de toate zilele. Dacă partidul dumneavoastră va avea un cuvînt de spus în guvernarea țării, cum o vedeți soluționată?

— În ceea ce privește problema agrară, noi milităm, în consens cu principiul armonizării formelor de proprietate, pentru împărțirea pe vecie, fără drept de înstrăinare, a unei suprafețe de 5.000 m.p., care să cuprindă locul de casă, anexele gospodărești și lotul de pămînt aferent. Pe de altă parte, în zonele de cîmpie, acolo unde adunarea obștei hotărăște desființarea C.A.P.-urilor ca nerentabile, pămîntul să fie împărțit cooperativilor, dar sub formă dearendă. Considerăm potrivit arendarea unei suprafețe de 10—25 ha, cu drept de moștenire, avînd în vedere că, în condițiile României, pentru a avea o agricultură rentabilă, sînt necesare minimum 10 ha, pentru a putea aplica mecanizarea. Desigur, toate acestea trebuie susținute prin credite de la stat, sub formă financiară și materială, care numai după primii 5 ani să înceapă să fie rambursate. Din ceea ce se obține, 60 la sută să fie preluat de stat la preț cu amănuntul, iar 40 la sută să-i rămîină fermierului, pentru nevoile proprii sau vânzare pe piața liberă. Rambursarea creditelor să se poată face prin bani sau produse, cum dorește agricultorul.

— În ceea ce privește zonele de deal și de munte, sîntem pentru improprietăți, cu drept de moștenire, nu și de înstrăinare. Să nu uităm că în aceste zone viața este mult mai aspră și avem acolo nevoie de o stabilitate a populației. Munții noștri au fost zone populate și milităm pentru reînființarea patrimoniului obștei. În același fel gîndim rezolvarea problemelor populației din Lunca Dunării și Delta, unde, de asemenea, condițiile de viață sînt mai aspre.

— Înțeleg că, prin aceste măsuri, încercați să stabiliți permanentizarea populației în aceste zone.

— Vrem să redăm agriculturii demnitățile pe care o pierduse. Din acest motiv ne străduim ca programul nostru

agrar să cuprindă o strategie diferențiată pe zone.

— Da, frumos spus „demnitățile lucrătorului“, pentru că pînă acum a fost doar sluga cu un singur drept: de a munci pînă la capătul puterilor. Domnule Marius Cărciumaru, am dori să aflăm acum și care este punctul de vedere al partidului dv. în problema minorităților naționale.

— Partidul nostru pleacă de la realitatea românească, privită atît din perspectivă istorică, cît și din cea a viitorului. România nu a fost o țară în care problema minorităților să devină la un moment dat piatra unghiulară, așa cum încearcă anumite cercuri reacționare să o pună. P.S.D.R. mili-

Tribuna ELECTORALĂ

tează pentru respectarea tuturor drepturilor acordate prin Constituție cetățenilor României, indiferent de rasă și naționalitate. Militează pentru respectarea demnității etnice, spirituale și culturale a fiecărei minorități naționale. Din acest motiv, noi avem contacte cu toate minoritățile naționale și problema o privim în contextul Declarației drepturilor omului. În ceea ce privește evenimentele din Ardeal, considerăm că ele nu se produceau dacă nu apăreau excese din partea minorității maghiare, dar să nu uităm că au existat extremiști și din partea populației române. De aceea, ne pronunțăm pentru un dialog permanent între Uniunea „Vatra Românească“ și Uniunea Democrată Maghiară din România sau uniunile celorlalte minorități. Să nu uităm că, de-a lungul timpului, și minoritățile naționale au contribuit, prin creațiile lor materiale și spirituale, la cultura românească, iar atîta timp cît ele s-au respectat reciproc, și-au asigurat una altele demnitățile ființei lor ca etnie, nu au existat conflicte.

— Domnule președinte, după cite știm, sînteți inițiatorul unei coaliții — dacă e corect spus așa — între mai multe partide. Care este obiectivul urmărit?

— Este vorba de o alianță pe care noi, inițial, am nu-

mit-o „Alianța pentru democrație“. Dar, în convorbirile cu celelalte formațiuni politice, cu uniunile minorităților naționale care au subscris la această idee și reprezentanții grupului de independenți din parlament, am renunțat la această titulatură și am considerat că este cazul să se constituie „Clubul de formațiuni politice, uniuni ale minorităților naționale și grupul de independenți“, care au ca punct comun susținerea candidaturii d-lui Ion Iliescu la funcția de președinte al României.

De asemenea, la nivel local pot apărea înțelegeri în vederea desemnării de candidați pentru parlament, după cum filiațele noastre, cele ale celorlalte formațiuni și uniuni vor ajunge la un punct comun. Important este ca în primul parlament român să fie aleși oameni care să aibă întotdeauna în vedere interesele națiunii române și nu interesele proprii sau ale unui grup restrîns. Perioada pînă la 20 mai mi se pare de fapt perioada cea mai dificilă pe drumul pe care România trebuie să-l parcurgă spre libertate, demnitate și democrație.

— Domnule președinte, permiteți-mi acum o întrebare legată de cel mai recent eveniment. Ce și-a propus primul Congres al P.S.D.R. și ce a rezolvat?

— Primul nostru Congres și-a propus clarificarea platformei partidului. De asemenea, stabilirea liniei de conduită, de înțelegere a fenomenelor. Este vorba de elaborarea strategiei politice pe care partidul s-o aibă în perspectivă evenimentelor. Considerăm că discuțiile au fost fructuoase, de altfel și noi, Consiliul Național, am elaborat platforma de așa natură încît să încete la discuții. S-au făcut numeroase propuneri, numeroase reformulări ale textului platformei-program. Aceasta nu este o platformă electorală, pe care o vom viza ulterior. În al doilea rînd, s-a făcut alegerea organelor de conducere: Consiliul Național și Biroul, care vor asigura conducerea operativă. Vom lua în discuție histele pe care partidul le propune în județele în care are filiale și, de fapt, nu numai în aceste județe.

— Vă mulțumesc, d-le președinte Marius Cărciumaru pentru amabilitatea cu care ați răspuns întrebărilor noastre.

Nicolae ACHIM

Ce v-a adus iepurașul?

● pseudoanchetă ●

Exregele Mihai I al României — Mă miră faptul că un cetățean britanic nu poate fi un bun cetățean român. Oricum, de aici din Zürich urez iubitorilor mei români Sărbători fericite și pe curînd!

Ion Iliescu — președinte al C.P.U.N. — Îmi face o deosebită plăcere ca din partea C.P.U.N. să vă urez cu ocazia întîiului Paști liber (domnilor nu întrerupeți!)...

Radu Cîmpeanu — președinte al P.N.L. — Am să încep prin a vă mărturisii că atunci cînd am venit, la 5 ianuarie, am fost mai mult decît întristat, am fost cutremurat. Iepurașul mi-a adus candidatura la președinție, lucru foarte important și... nu, nu este o întrebare incomodă... convingerea că progresul țării depinde întru totul de aplicarea principiilor liberale pe toate planurile.

Aurel Coposu — președinte al P.N.Ț. — e.d. — Mă înțreb cu îngrijorare și durere dacă este o fatalitate ca poporul nostru — cu o istorie milenară — să fie sortit pentru a singera fără întrerupere și a nu se bucura de roadele unor sacrificii atît de mari. Țăranul român trebuie să devină ce a fost, să salvăm țăranul român din prăpastia în care l-a prăvălit partidul unic. Jos Iliescu! pardon Sărbători fericite!

Silviu Brucan — Libertatea de gîndire a fost și ră-

mîne cea mai importantă condiție a mișcărilor sociale progresiste. Adevărul este, că în prezent nu avem o teorie la nivel contemporan, că nu știm pe ce lume trăim și cu atît mai puțin în ce direcție merge această lume. Iepurașul?! Fleacuri!

Laszlo Tôkes — Frați maghiari este timpul ca la această înaltă sărbătoare a învierii Domnului nostru să ne dăm miinile pentru pace și bună înțelegere! Iepurașul mi-a adus... dar, ce nu mi-a adus...

Doina Cornea — Frați români nu vă lăsați manipulați! Securitatea, miliția, p.c.r.-ul nu l-au lăsat pe Regele Mihai să vină în țară... De la Paris mi se transmite să vă urez Sărbători fericite!

George Toma Maioreșcu — O sărbătoare curată, o țară curată, o lume curată! Iepurașul ne-a adus... deterrent.

Petre Roman — Armata e cu noi, poliția e cu noi, preoții sînt cu noi! Sărbători fericite! Iepurașul nu ne-a adus... Totul am făcut noi!

Ion Rațiu — „Dacă mai multe partide ar considera că trebuie să candideze și la titlul de președinte, aș accepta să fiu „mielul de sacrificiu“. „Eu nu am venit în România să cîștig“ Iepurașul mi-a adus... „spiritul de jertfă pentru poporul care m-a dat“.

L. BREZAE

Pentru campania electorală

Aflăm de la primăria municipiului că Decizia nr. 97, din 26 martie 1990, cu privire la organizarea de mitinguri și adunări pe timpul campaniei electorale, a fost completată cu noi locuri de desfășurare. În acest sens amintim partidelor și formațiunilor politice că pot organiza acțiuni electorale în următoarele locuri publice:

1. Piața 6 Martie;
2. Piața Griviței;
3. Strada Cetății (în fața sălii Thalia);
4. Țvartatul Valea Aure (strada Ludos);

5. Țvartatul Hipodrom (intersecția b-dului Mihai Viteazul cu strada V. Kolarov);
6. Teatrul de vară din parcul Tineretului;
7. Țvartatul Ștrand:
 - în fața stadionului „Voința“
 - în fața magazinului alimentar nr. 75;
8. Piața Revoluției (fosta piață a Republicii). Reamintim celor interesați că organizarea mitingurilor și adunărilor se face cu respectarea prevederilor legale.

NU NUMAI MOBILITATE COMERCIALĂ

Și unitățile Oficiului Județean de Turism Sibiu au finit să completeze în mod fericit atmosfera de mare bucurie și profundă simțire creștină a Sfințelor Paști. În unitățile sale — pentru prima dată fără nici o restric-

„prefațat“ oferta unității pentru zilele de Paști. Sub conducerea bucătarului Klaus Schipp și a maestrei Sofia Cilniceanu colectivele respective au supus atenției publicului consumator o diversă paletă de produse din

ceste rînduri vă vor convinge de eforturile, incununate de succes, ale salariaților restaurantului Bulevard de a contura, sub toate aspectele, de la produse și aranjarea meselor, pînă la o surpriză cu totul deosebită, atmosfera

prin firma Inturist. Aceștia, ca de altfel, și alți turiști români care au trecut pragul unității, ne-au rugat să facem publice mulțumirile lor, bucătarilor Micu Toma și Liviu Nemeși, șefilor de unitate Anghel Filon și Aurel

ție, după aproape 45 de ani — turiștilor români și străini li s-au oferit Sfințele Paște, ouă roșii, cozonac și alte preparate tradiționale. Sîmbătă dimineața, la restaurantul Continental, o expoziție de produse culinare și de patiserie-cofetărie a

de sărbătoare. Este vorba de servirea, înaintea micului dejun tradițional — ouă roșii, drob de miel, piept de miel umplut, cozonac, hanklich — a Sfințelor Paște pentru cei 29 de turiști austrieci, veniți prin firma RUEFA și 31 sovietici, sosiți

Păduraru. Servicii asemănătoare, într-o atmosferă de mare sărbătoare creștină au fost oferite și de restaurantul „Împăratul Romanilor“.

Octavian RUSU
Foto: Fred NUSS

Anunț

„Asociațiunea Transilvană pentru Literatura Română și Cultura Poporului Român“ (ASTRA) anunță convocarea Adunării Despărțămintului Sibiu, pentru joi, 19 aprilie, ora 17 și a Adunării Generale cu Despărțăminte, pentru sîmbătă, 21 aprilie 1990, ora 9. Ambele adunări vor avea loc în aula Institutului Teologic Universitar din Sibiu, str. 1 Mai nr. 20. Sînt invitați a lua parte membrii înscriși pînă în prezent, ca și viitorii membri.
Consiliul Provizoriu

Se reliau procesele la Sibiu

După cum se cunoaște, în luna ianuarie a.c., inculpatul Moraru Nicolae, fost șef al garajului auto al fostului Inspectorat Județean al Ministerului de Interne, a fost tradus în judecată de către Procuratura Militară Brașov pentru infracțiunea de tentativă de omor. Pe timpul cercetării judecătorești, nu s-a putut demonstra, în totalitate, gradul de vinovăție al inculpatului, iar apărarea a cerut instanței extinderea cercetărilor de către Comisia de anchetă pentru elucidarea faptelor puse în sarcina acuzatului. Potrivit hotărârii Tribunalului Militar Extraordinar, s-a dispus restituirea cauzei la Procuratura Militară Brașov pentru completarea urmăririi penale, în vederea stabilirii adevărului.

Dată fiind încheierea acestei faze, mâine, 18 aprilie, a.c., ora 8.30, la Tribunalul Județean Sibiu va fi reluată judecarea cauzei.

Tot mâine, va începe procesul inculpaților Iliea

Gheorghe, soldat la U.M. 0236 București, și Ginfălean Vasile, trimiși în judecată pentru infracțiunea de tâlhărie. Cauza este încredințată, spre judecare, Tribunalului Militar Extraordinar Cluj.

După cum ne informează d-l col. Anton Socaciu, șeful Comisiei de anchetă a Procuraturii Militare Brașov, a fost încheiată, la data de 26 martie a.c., faza de urmărire penală a unor membri ai fostului secretariat al Comitetului județean de partid, acuzați de comiterea unor fapte conexe cu Nicu Ceaușescu, fost prim-secretar. Procesul urmează a se desfășura la București, probabil după alegerile de la 20 mai.

De asemenea, este în curs de definitivare urmărirea penală a unor persoane pentru infracțiunea de favorizare a infractorului, respectiv fuga lui Nicu Ceaușescu, în 22 decembrie 1989, la București. Vom reveni cu precizări la timpul potrivit.

Lucian JIMAN

De la Comisia de anchetă a Procuraturii Militare Brașov

În ziua de 22 decembrie 1989, în jurul orei 14, pe scările bisericii evanghelice din Piața Republicii (Revoluției) din Sibiu a fost împușcat un subofițer (maistru militar Oancea Mihai). Se știe că era îmbrăcat într-un combinzon kaki. Un civil a scos un pistol și l-a împușcat în cap. Mai mulți cetățeni au asistat la odiosul asa-

sinat, iar câțiva dintre aceștia l-au dus pe muribund la Spitalul județean. Cetățenii care au fost de față, precum și cei care l-au transportat la spital sînt rugați să ia legătura cu Comisia de anchetă (str. Dimitrie Anghel, telefon 31549), pentru a da informațiile ce le dețin în scopul descoperirii și pedepsirii criminalului.

„MÎRȘA — ANSTANS”

O nouă tablă indicatoare va marca din aceste zile — printr-un contract încheiat la primăria din Avrig — înfrățirea a două localități: una din județul nostru și cealaltă din Anglia.

O delegație o localității engleze, condusă de domnul Robin Stenebridge (membru în consiliul comunal) a adus o importantă cantitate de medicamente, alimente, materiale și aparatură, care au fost donate: dispensarului, bisericii și liceului din Mirșa.

Au fost purtate discuții și în ce privește sponsorizarea asociației sportive „Carpați” Mirșa (echipa de handbal fiind prima care va beneficia de acest nou contract).
Vom reveni cu amănunte M. APOSTOLACHE

Mica publicitate

VINZARI-CUMPĂRĂRI

- Vînd apartament 3 camere, pivniță, Cisnădie, str. Piața Nouă, bl. D 1, ap. 14. Telefon 61315. (6201)
- Vînd Dacia 1300 R.K., telefon 38830, orele 16—20. (6019)
- Vînd Cromatic nou, OLTCIT 6500 km îmbunătățiri, piese rezervă, ulei, filtre, telefon 31066. (6297)
- Cumpăr disc ambreaj Dacia 1100 și palux. Sibiu, telefon 21611.
- Vînd televizor color Elcrom, după ora 16, telefon 31360, Sibiu. (6255)
- Vînd urgent casă, gaze, apă, lumină, grajd și garaj, grădină, Daia 109. (6156)
- Vînd pian vienez, stare excepțională. Informații familia Orendi, comuna Norcic telefon 123/A. (6266)
- Vînd casă (curte, grădină) cu încălzire gaz metan, comuna Ruși nr. 309, familia Negrea Vasile. (6316)
- Vînd motoretă Carpați, stare de funcționare, telefon 3290 Sibiu. (6302)
- Vînd apartament 3 camere mari, etaj I, Valea Aurie, telefon 14379. (6299)
- Vînd computer Cobra 64 K, compatibil, Spectrum. Sadu, telefon 121. (6285)
- Cumpăr teren construcție, eventual cu o anexă pe el, în Calea Poplăcii, Selimbar sau Calea Dumbrăvii, telefon 20274. (6321)

- Cumpăr pe valută păpuși, cu cap de porțelan, de celuloid, camere de păpuși, jucării mecanice vechi, telefon 34517 sau 20479. (6323)
- Cumpăr Dacia 1310 sau 1320 puțin rulată, sau din depozit, prefer dîm plecări, telefon 29847. (6293)
- Cumpăr motor Volkswagen în stare bună de funcționare, eventual fără R.K. și pompă centrală frînă, telefon 39155. (6308)
- Vînd apartament 3 camere decomandate, liber, imediat, Valea Aurie, bloc 7, ap. 28. Informații magazin Dioda. (6353)
- Cumpăr casă mică în Cisnădioara, telefon 39005. (6360)

SCHIMBURI DE LOCUINȚE

- Schimb apartament 3 camere Sfintu Gheorghe cu apartament 3 camere Sibiu, Informații telefon 923/2514 orele 18—22. (6109)
- Schimb apartament două camere confort I, etaj II, str. Rahovei cu apartament 3—4 camere, aceeași zonă, telefon 42788 sau 32690. (6251)

ANIVERSĂRI

- La împlinirea frumoasei vârste de 50 ani și a pensionării, îi dorim dragei noastre

Victorie, dar... fără glorie

Petrolul Ploiești — F. C. Inter Sibiu 1-0 (0-0)

Jocul de la Ploiești, trebuie s-o spunem, a fost de slabă factură tehnică și spectaculară, departe de cerințele eșalonului în care cele două combatante evoluează, prestația gazdelor, în special, nejustificînd cu nimic locul 4 din clasament. Este adevărat, localnicii au dominat mai mult (raport de scorere 15—4) însă majoritatea acțiunilor, purtate cu predilecție pe partea dreaptă, au fost destul de simplu anihilate de apărarea sibiiană sau ratate în special de Cătinca și C. Lazăr. Ieșirea din apărare a interiştilor s-a făcut cu mult calm, tehnicitate și eleganță, însă în faza de atac ei nu au contat, fiind aproape în permanență în inferioritate numerică și lipsindu-le convingerea că pot realiza mai mult. La finalul primei reperi am notat prestația foarte bună a brigăzii de arbitri condusă de M. Constantinescu (București), care, printre altele, ne-a gratificat cu câteva aruncări de la margine care nu ne aparțineau, dar nici nu ne trebuiau. Nu are rost să enumerăm fazele mai fierbinți din care mai ales petroliștii puteau să ia în mod normal conducerea. Ne vom opri asupra celor care au stabilit sau, mai corect spus, au determinat victoria gazdelor.

Era min. 55 cînd Cătinca, aflat în careul de 16 m, flankat de Munteanu și Cotoră, cade la pămînt, arbitru acordînd lovitură de pedeapsă, transformată sigur de Matei. Nu comentăm dacă a fost sau nu 11 m. Adăugăm doar că M. Cătinca, „scos pe brațe” din careul, este „parfumat” cu chelen, revenindu-și ca prin minune. Cinci minute mai târziu Munteanu este clar faultat în careul dar jocul continuă. Introducerea lui Predatu și mai ales a lui Burchel (schimbări inspirate

dar cam tîrziu) înviorează atacul interiştilor care și reușesc egalarea printr-un gol perfect valabil: Predatu, în mijlocul careului, „culcă” mingea pentru Burchel, acesta șutează puternic într-un apărător de unde balonul intră în poartă derutîndu-l pe Liliac. Golul este anulat, tușierul Ilie Viorel (București) susținînd că a fost ofsaid, centralul că a fost hent la Predatu. Ne întrebăm: Chiar nu a fost posibil ca acești „cavaleri negri” să-și păstreze personalitatea, demnitatea pînă în final?! Sau știind că în tribuna oficială se află vicepreședintele F.R.F., Mihail Ionescu, sosit în orașul natal nu numai pentru „stropit”, n-au vrut să-i strice acestuia vacanța Sfinților Paști? Dacă a fost așa, se

cuvine să ne rugăm pentru iertarea păcatelor lor. Chiar și în condițiile relatate mai sus am mai avut o șansă în ultimele secunde cînd Burchel șutează plasat însă Liliac respinge miraculos, ajutat de multă, foarte multă șansă. La încheierea transmisiiei de la radio, Dan Voicilă (găzar și el) aprecia victoria Petrolului ca firească. În condițiile relatate mai sus, avea perfectă dreptate.

Antrenorii C. Ardeleanu și V. Hizo au aliniat formația: V. Marcel — Cotoră, Bucur, Mihail, Laurențiu — Munteanu, Mărgărit, Majearu, Jurchă — Văsii (min. 79 Predatu), Szeșeș (min. 80, Burchel).

L. PLEȘCA

La tineret speranțe: Petrolul — F. C. Inter 1—1.

Fotbal, divizia B seria a II-a

Pandurii Tg. Jiu — Chimia Rm. Vilcea 0—0, Tractorul Brașov — Mecanică Fină București 1—1, Sp. „30 Decembrie” — A.S. Drobeta Tr. Severin 2—0, Constructorul Craiova — Minerul Motru 1—1, Autobuzul Bucu-

rești — Unirea A. Iulia 2—1, Gaz metan Mediaș — F.C.M. Caracal 1—0, I.M.A. S.A. Sf. Gh. — C.S. Tîrgoviște 2—0, Metalurgistul Sl. — I.C.I.M. Brașov 2—0, Rapid București — Metalul Mija 3—2. Iată și clasamentul:

1. Rapid București	25	17	4	4	46-21	38
2. A.S. Drobeta Tr. Severin	25	15	3	7	43-29	33
3. Unirea A. Iulia	25	13	2	10	48-34	28
4. F.C.M. Caracal	25	12	4	9	36-22	28
5. I.C.I.M. Brașov	25	11	4	10	34-26	26
6. Chimia Rm. Vilcea	25	11	4	10	37-29	26
7. Autobuzul București	25	10	6	9	34-38	26
8. Sportul „30 Decembrie”	25	10	5	10	24-32	25
9. Mecanică Fină București	25	10	4	11	45-35	24
10. Pandurii Tg. Jiu	25	8	8	9	28-26	24
11. Tractorul Brașov	25	11	2	12	35-35	24
12. Metalul Mija	25	10	3	12	35-40	23
13. I.M.A.S.A. Sf. Gheorghe	25	9	5	11	32-39	23
14. Minerul Motru	25	11	1	13	19-33	23
15. Gaz metan Mediaș	25	10	2	13	27-28	22
16. Metalurgistul Slatina	25	10	2	13	37-39	22
17. C. S. Tîrgoviște	25	8	4	13	34-36	20
18. Constructorul Craiova	25	3	9	13	23-55	15

DIVIZIA C, seria a VII-a:
Carpați Agnita — Electrica Titu 3—5, Muscelul Cluj — Carpați Brașov 2—1, Car-

pați Mirșa — C.S.U. Mecanica Sibiu 3—0, Metalul Voicilă Sibiu — Metalul Rm. Vilcea 3—0, I.P.A. Sibiu — Dacia Cozia Călimănești 4—0.

MARIA BOTĂREL, multă sănătate, fericire, și „La mulți ani!”.

Soțul Constantin, fiica Dorina, ginerele Ionel și nepoții Roxana, Cristina și Ticiuță (6159)

• Cu ocazia împlinirii vârstei de 65 ani, îi urăm multă sănătate și fericire lui VICTORIA TOADER.

Soțul, copiii, nepoții și ginerii (6344)

Cu ocazia zilei de naștere — 17 aprilie, soțul Mihail, fiii Mihăiță și Andrei, urează dragei lor ADRIANA MORARU, un călduros „La mulți ani!”.

(6063)

Cu ocazia împlinirii vârstei de 60 ani și a pensionării, urăm dragului nostru GHEORGHE PAVEL „La mulți ani!”.

Soția Elena, copiii Virgil, Livia și nepoțelul Teofan (6383)

DECESE

Cu adîncă durere în inimi anunțăm moartea fulgerătoare a scumpului nostru soț, tată, frate și bunic

prof. IOAN ILIUȚ
— 67 ani —

Înmormîntarea azi, 17 aprilie, ora 14, în Rășinari. Soția Letiția, copiii, frații și nepoții (6382)

Elevii Școlii Generale nr. 1 Rășinari regretă profund dispariția bunului și devotatului lor dascăl

prof. IOAN ILIUȚ
(6383)

Aducem un ultim omagiu celui care a fost directorul Școlii noastre

Prof. Ion ILIUȚ

Aproape întreaga sa viață și-a dăruit-o bunului mers al acestei școli, om de aleasă omenie, înaltă competență și dăruire.

Transmitem sincere condoleanțe familiei.

Colectivul de muncă al Școlii Generale nr. 1 — Rășinari (6383)

Colectivul Grădiniței nr. 1 Rășinari aduce un ultim și pios omagiu bunului coleg și neîncetat îndrumător

prof. IOAN ILIUȚ
(6383)

Un pios omagiu și neștearsă amintire bunului nostru coleg și prieten

prof. IOAN ILIUȚ
Sîntem alături de familia greu încercată.

Fam. Pătru Eugen (6383)

Regretăm dispariția neașteptată a celui care a fost un distins coleg

prof. IOAN ILIUȚ
Condoleanțe familiei!
Fam. Galață Ioan (6383)

COMEMORARI

• Pios și trist omagiu la 5 ani de la dureroasa despărțire de scumpa noastră soție, mamă și bunică

MARIA TIPLIC

(Porumbacu de Sus)
Nu te vom uita niciodată.
Familia (6301)

Prezent mereu în inimile noastre, aducem pios omagiu prietenului nostru Maior dr.

MIRCEA SĂCELEANU

a cărui imensă bunătate și dăruire ne-a încălzit sufletele. Eternă recunoștință.

Familia ing. Lucia Stoia (6359)

• Se împlinesc 40 de zile de la moartea fulgerătoare a iubitului nostru soț și tată Maior dr.

MIRCEA SĂCELEANU

— 43 ani —

Ne-ai părăsit atuncî cînd aveam mai multă nevoie în viață de sfatul, competența, dragostea și optimismul cu care ne înconjurai.

Nu te vom uita niciodată, te vom păstra mereu alături de sufletul nostru îndurerat. Mulțumim celor care te-au stimat și apreciat.

Pușca, Vicențiu și Ana Maria (6362)

• Au trecut 6 săptămîni de la incredibila dispariție a celui care a fost Maior dr.

MIRCEA SĂCELEANU

O dată cu plecarea ta: realități, vise, speranțe s-au transformat în dureroase dar neuitate amintiri. Pentru noi vei rămîne mereu același prieten drag, care ai fost prezent în casa noastră la bine dar și la greu.

Fie ca sufletul tău bun să se odihnească în pace.

Familia Kahan Hans (6362)